

Дами и господа, членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,

Обръщаме се към Вас, тъй като съгласно чл. 16, ал. 1 от Закона за съдебната власт Висшият съдебен съвет представлява съдебната власт, осигурява и отстоява независимостта ѝ. Това означава, че именно Вие, като членове на този орган, следва да реагирате при всеки случай на намеса или дори опит за намеса върху независимостта на отделен съдия или съд при изпълнение на служебните им задължения.

Повод за настоящото обръщение са публикациите във вестник „Труд“ („За вътрешното съдийско (пред)убеждение“) от 22.02.2017 г., без посочен автор, и в интернет сайта „Блиц“ („СГС при Калоян Топалов – частен съд на повикване.“ С подзаглавие „Има ли твърда тарифа, г-н Топалов, или се работи на парче - кой колкото даде?“ ) от 21.02.2017 г., в които е обсъждана работата на колежата съдия от СГС Мариана Георгиева, произнесла се със съдебни актове, засягащи по един или друг начин лица с големи икономически интереси.

Правораздавателната дейност, осъществявана от всеки съдия, е от такова естество, че много често поне едната страна счита, че несправедливо са били оцетени нейните правни интереси с постановления съдебен акт, когато не е в нейна полза. Именно поради това страните в съдебното производство имат право да обжалват на втора, а понякога и на трета съдебна инстанция, съдебното решение, от което те са недоволни. Нещо повече, ние считаме, че макар съдебните актове да са задължителни за страните и те да са длъжни да ги изпълняват, с оглед изключително важното им значение за гражданите, юридическите лица, обществото и държавата, е нормално те да бъдат обсъждани в обществото, включително и в средствата за масово осведомяване.

В медийни публикации, отнасящи се до съдебни актове, е нормално да има критично отношение към работата на съда. Тази критичност обаче следва да бъде аргументирана със сериозен анализ, а не да прикрива насаждане на страхове сред съдиите, когато им се налага да вземат трудни решения по определени съдебни дела. Критиката не следва също така да се изражда в

откровен език на омразата спрямо съсловието на съдиите, отделни организации, които го представляват и конкретни съдии. Тя не следва да съдържа в себе си обиди и клевети. Твърденията за корупция в конкретен съд или относно конкретен съдия следва да са обосновани със сериозни факти. В противен случай те рушат доверието в институцията, насаждат правен нихилизъм в обществото и стигматизират авторитета на съда и/или отделния съдия в съзнанието на гражданите. Още по-опасно е, когато това се извършва в продължителен период от време и целенасочено, в изгода на определени частни интереси, под формата на медийна кампания в серия от публикации, т.е. при трайна негативна тенденция. Такъв тип медийна политика лесно може да се изврати в натиск над работата на съда по конкретни дела, защото подкопава достойнството на съдиите и създава атмосфера на несигурност във вреда на доброто правораздаване.

В горепосочените статии за пореден път се съдържат твърдения, внушения и предположения за корупция в Софийски градски съд. Това са безспорно много сериозни обвинения, които обаче не почиват на никакви сериозни факти. Още в самите заглавия се твърди, че този съд бил частен, че съдия Мариана Георгиева решила две конкретни дела с предубеждение, внушава се, че председателят на СГС – съдия Калоян Топалов имал тарифа и в съда се работело според това кой колко ще даде, твърди се, че съдът бил пленен от олигархията и по конкретни две дела съдебните решения били повлияни от поръчители, а съдия Георгиева била „мотивирана“. По-нататък в публикациите се внушава, че съдебните решения, постановени от съдия Мариана Георгиева, не били взети с оглед закона, а съобразно други странични фактори, като председателят на съда Калоян Топалов и председателят на ВКС - съдия Лозан Панов закриляли тези действия мълчаливо и открито. Прави също така впечатление, че с тези две статии се затвърждава подетата отдавна негативна кампания срещу само една от общо три съдийски организации, като спрямо другите две или няма коментар или отношението е неутрално.

Обръщаме внимание, че, съгласно задължителната за българските съдии практика на Европейския съд по правата на човека, е възможно над интереса на медиите от отразяването на съдебни производства да надделее необходимостта да се поддържа авторитетът и безпристрастността на съдебната власт.

Считаме, че е Ваше задължение, като представители на най-висшия административен орган в съдебната система, ангажиран с отстояването на независимостта на съдебната система, да отговорите на тези поредни необосновани негативни твърдения относно работата на най-големия окръжен съд в Република България и по този начин да докажете, че действително независимостта на съда и неговото добро име в обществото не са Ви безразлични. Продължаването на бездействието от Ваша страна по отношение на

провежданата в посочените медии кампания благоприятства уронването на авторитета на съдебната власт.

Управителен съвет на Съюза на съдиите в България:

Атанас Атанасов - председател на УС

Весислава Иванова - изпълнителен секретар

Николай Гунчев

Емил Дечев

Йордан Дамаскинов

Живко Желев

Стоян Мадин

23.02.2017 г.

Гр. София